

stiller, nemlig at man på længere sigt skal være økonomisk selv bærende.

(Kort bemærkning)

Keld Albrechtsen (EL):

Nu tror jeg ikke helt på, at fru Aase D. Madsen var *ked af* at citere Askær. Jeg tror sådan set, at hun var glad for at få en anledning til at bruge ham i debatten, misbruge ham måske.

Jeg vil bare sige til Venstres ordfører, at jeg er glad for den tilkendegivelse, for det er klart, at hvis der bliver økonomisk grundlag for det og i forbindelse med øget selvstyre, så kan man selvfølgelig se på en aftrapning. Det er også det, der er tilkendegivet fra Grønlands side. Men det er en anden diskussion.

Det, jeg bare advarer og advarer inderligt imod, er, hvis vi skal have en debat, hvor spørgsmålet om krav om aftrapning af bloktilskuddet fra dansk side sammenkædes med spørgsmålet om, at Grønland på forskellige områder skal have øget selvstyre. Det vil blive en meget kedelig og meget ubehagelig debat. Det håber jeg vi alle sammen kan være enige om.

Kl. 19.05

Det var heller ikke det, Venstres ordfører sagde her, det lagde jeg godt mærke til, og det håber jeg jeg har tolket rigtigt. Det var jo heller ikke det samme, som fru Aase D. Madsen sagde, heldigvis.

Jeg er bare kommet med de her bemærkninger, fordi jeg ser tendensen hos visse medlemmer af dette høje Ting til at foretage denne sammenkædning, og den sammenkædning er usmagelig efter min mening og ikke værdig for starten af de forhandlinger, der skal finde sted, og hvor udgangspunktet er, at der skal ske en yderligere overførsel af selvstyre til Grønland. Det skal ikke sammenkædes med et forsøg på at bruge bloktilskudsdebatten som afpresningsmiddel.

Det er bare det, jeg advarer imod, og jeg er glad for, hvis Venstres ordfører nu bevæger sig væk fra den sump, som fru Aase D. Madsen er på vej ud i.

Formanden:

Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Fra Kristeligt Folkepartis side er vi også glade for, at der er opnået enighed mellem regeringen og Grønlands hjemmestyre om størrelsen af det beløb, der skal sendes til Grønland.

Vi havde for nogle uger siden en rigtig god og nyttig konference i Landstingssalen om Grønland og rigsfællesskabets fremtid. Der kom mange gode synspunkter, overvejelser og tanker frem under konferencen. Vi havde en god debat, og ikke mindst kom der masser af gode synspunkter frem fra Selvstyrekommissionen og også fra Keld Askær fra Royal Greenland.

Fra Kristeligt Folkeparti ser vi frem til, at der også fremover vil finde frugtbare og nyttige samtaler og aftaler sted mellem Grønlands hjemmestyre og Danmark om forholdene på Grønland og om rigsfællesskabets fremtid.

Vi støtter lovforslaget.

Lars-Emil Johansen (SIU):

Den mest naturlige reaktion, når man får overdraget en check på 3 mia. kr., som vedtagelsen af dette lovforslag vil resultere i, ville jo være at sige tak, og det vil jeg da også benytte lejligheden til at gøre på vegne af det grønlandske folk. Tak for dette lovforslag.

Dette års bloktilskudslov markerer imidlertid også et sørgeligt jubilæum. Den 17. januar 2004 kan vi i Grønland fejre 25-års-dagen for den folkeafstemning, der medførte indførelse af den nugældende hjemmestyreordning. Samtidig kan vi så konstatere, at den samlede overførsel af penge fra Danmark til Grønland for første gang i hjemmestyrets historie nu runder de 3 mia. kr.

Det er særlig trist at konstatere, fordi intentionen med hjemmestyreløven var den direkte modsatte. Hjemmestyrekommissionen, som jeg havde den glæde og ære at være medlem af, påpegede for 25 år siden, at det rigtige ville være, at hjemmestyret selv finansierede de opgaver, det overtog fra staten, men at hensynet til Grønlands daværende økonomiske formåen: »... i hvert fald i en årrække nødvendiggjorde en statslig medfinansiering af de fra staten overførte opgaver.«

Den årrække er desværre langtfra forbi. År efter år har hjemmestyret haft sværere og sværere ved at finansiere en lang række af de opgaver, der er blevet overtaget, og år efter år er overførslerne fra Danmark derfor steget i stedet for at aftage. Det forhold er vi mange der har et medansvar for.

Det skal imidlertid ikke forhindre os i at blive klogere og søge igen at bevæge os ind på den rigtige vej, nemlig den vej, som Færøerne nu med imponerende klarhed og beslutsomhed er trådt ind på. Ikke alene har færingerne på eget initiativ for to år siden skåret deres årlige over-